

Тюренъ.

ГЛАВА I.

§ 1.

Отъ рождението му до 1644 година.

Хенрихъ де-ла-Туръ д'Овернъ (de la Tour d'Auvergne), *виконтъ де-Тюренъ*, е роденъ на 11 септемврий 1611 г. въ Седанъ и билъ 2-ия синъ на Хенриха де-ла-Туръ д'Овернъ, херцогъ Булонски и на дъщерята на принца Вилхелма I Орански, Елизавета. Той билъ роденъ и въспитанъ въ протестантско въроисловъдание. До 12 годишна възрастъ той ималъ слабо тѣлосложение и не проявявалъ нито особенни способности, нито лесна и бърза въсприимчивостъ, нито голѣмо прилѣжание въ образованието. Но баща му, който полагалъ особенна грижа за доброто въспитание и образование на дѣцата си, тѣй възбудилъ самолюбието му, че той напрѣгналъ всичките си умствени и душевни сили и скоро направилъ голѣми успѣхи. Подвизитѣ на великитѣ маже отъ древността, особено на Александра Великий, живота и подвизитѣ на когото той изучилъ съ въсторгъ отъ четението на Квинта-Курция*), рас-

палили и ума, и душата му. За съжаление, той въ сѫщата 12 годишна възрастъ останалъ сираче безъ баща, когото наследилъ по стария му синъ, а той, по младъ, Хенрихъ, билъ испратенъ въ Холландия, при чича си, принца Морица Орански. Но и той скоро умрѣлъ и го наследилъ братъ му, Фридрихъ-Вилхелмъ. Всички тѣзи нещастни случаи и обстоятелства въ негова животъ още по силно възбудили природнитѣ му дарби и помогнали за по бѣрзото му повишение въ военното поприще. Той почналъ военната служба като простъ войникъ — рѣдникъ (1626), но още слѣдующата година билъ произведенъ въ чинъ капитанъ, извършилъ първия си походъ, участвуvalъ при обсадата на Клундертъ, Виллемщадтъ и Гроль и въ 1629 год. толкова се отличилъ при Херцогенбушъ и си спечелилъ таковауважение отъ чича си, Оранския принцъ, че последния казалъ: »Тюренъ притѣжава всички залози да стане велики

риана — историкъ, а на Квинта-Курция — романистъ или по скоро разказчикъ. Причината била, може би, тъзи, че съчинението на последния, като роман или разказъ, за дѣцата и младѣжитѣ е било много по увлѣкателно, отколкото строгата история на Ариана

*) Твърдѣ забѣлѣжително е, че Густавъ Адолфъ, импозина отъ най добритѣ полководци въ XV—XVIII вѣкове и Суворовъ били въсторженни почитатели на Александра Великий, но най у说服ително е, че тѣ сѫ изучили живота и подвизитѣ му отъ четението не на Ар-